

सुखकर्ता दुःखहर्ता / गणपति आरती

सुखकर्ता दुःखहर्ता वार्ता विघ्नाची।
नुरवी पूर्वी प्रेम कृपा जयाची।
सर्वांगी सुंदर उटी शेंदुराची।
कंठी झरके माल मुक्ताफळाची ॥ १ ॥

जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती।
दर्शनमात्रे मनकामना पुरती॥

रत्नखचित फरा तूज गौरीकुमरा।
चंदनाची उटी कुंकुमकेशरा।
हिरे जडित मुकुट शोभतो बरा।
रुणझुणती नुपुरे चरणी घागरिया ॥ २ ॥

लंबोदर पितांबर फनी वरवंदना।
सरळ सोंड वक्रतुंड त्रिनयना।
दास रामाचा वाट पाहे सदना।
संकटी पावावे निर्वाणी रक्षावे सुरवंदना।
जय देव जय देव जय मंगलमूर्ती।
दर्शनमात्रे मनकामना पुरती ॥ ३ ॥

लवधवती विक्राळा ब्रह्मांडी माळा ।
वीषे कंठ काळा त्रिनेत्रीं ज्वाळा ॥
लावण्यसुंदर मस्तकीं बाळा ।
तेथुनियां जल निर्मळ वाहे झुळझूळां ॥१॥

जय देव जय देव जय श्रीशंकरा ।
आरती ओवाळूं तुज कर्पूरगौरा ॥धु॥

कर्पूरगौरा भोळा नयनीं विशाळा ।
अर्धांगीं पार्वती सुमनांच्या माळा ॥
विभुतीचें उधळण शितिकंठ नीळा ।
ऐसा शंकर शोभे उमावेल्लाळा ॥जय॥२॥

देवीं दैत्यां सागरमंथन पैअं केलें ।
त्यामाजीं जें अवचित हळाहळ उठिलें ॥

तें त्वां असुरपणें प्राशन केलें ।
नीळकंठ नाम प्रसिद्ध झालें ॥जय॥३॥

व्याघ्रांबर फणिवरधर सुंदर मदनारी ।
पंचानन मनमोहन मुनिजनसुखकारी ॥
शतकोटीचें बीज वाचे उच्चारी ।
रघुकुलतिलक रामदासा अंतरीं ॥जय॥४॥

दुर्गे दुर्घट भारी / देवीची आरती

दुर्गे दुर्घट भारी तुजविण संसारी ।
अनाथनाथे अंबे करुणा विस्तारी ।
वारी वारी जन्ममरणाते वारी ।
हारी पडलो आता संकट निवारी ॥ १ ॥

जय देवी जय देवी महिषासुरमर्दिनी ।
सुरवरईश्वर-वरदे तारक संजीवनी ॥
जय देवी जय देवी ॥ धृ० ॥

त्रिभुवनभुवनी पहाता तुजऐसी नाही ।
चारी श्रमले परंतु न बोलवे काही ।
साही विवाद करिता पडले प्रवाही ।
ते तू भक्तालागी पावसी लवलाही ॥ २ ॥

प्रसन्नवदने प्रसन्न होसी निजदासां ।
क्लेशांपासुनी सोडवी तोडी भवपाशा ।
अंबे तुजवाचून कोण पुरवील आशा ।
नरहरि तल्लीन झाला पदपंकजलेशा ॥ ३ ॥

युगे अठ्ठावीस / आरती विठ्ठलाची

युगे अठ्ठावीस विठेवरी उभा
वामाङ्गी रखुमाईदिसे दिव्य शोभा ।

पुण्डलिकाचे भेटि परब्रह्म आले गा
चरणी वाहे भीमा उद्धरी जगा ॥१॥

जय देव जय देव जय पांडुरंगा ।
रखुमाई वल्लभा राईच्या वल्लभा पावे जिवलगा ॥१०॥

तुळसीमाळा गळा कर ठेऊनी कटी
कासे पीताम्बर कस्तुरी लल्लाटी ।
देव सुरवर नित्य येती भेटी
गरुड हनुमन्त पुढे उभे राहती ॥२॥

धन्य वेणूनाद अणुक्षेत्रपाळा
सुवर्णाची कमळे वनमाळा गळा ।
राई रखुमाबाई राणीया सकळा
ओवाळिती राजा विठोबा सावळा ॥३॥

ओवाळू आरत्या कुरवण्ड्या येती
चन्द्रभागेमाजी सोडुनिया देती ।
दिण्ड्या पताका वैष्णव नाचती
पण्ढरीचा महिमा वर्णावा किती ॥४॥

आषाढी कार्तिकी भक्तजन येती
चन्द्रभागेमाजी स्नाने जे करिती ।
दर्शन होळामात्रे तया होय मुक्ति
केशवासी नामदेव भावे ओवाळिती ॥५॥

त्रिगुणात्मक त्रैमूर्ती / आरती दत्ताची

त्रिगुणात्मक त्रैमूर्ती दत्त हा जाणा
त्रिगुणी अवतार त्रैलोक्य-राणा

नेति नेति शब्दे न ये अनुमाना
सुरवरमुनिजनयोगिसमाधि न ये ध्याना ॥१॥

जयदेव जयदेव जय श्रीगुरुदत्ता
आरती ओंवाळितां हरली भवचिंता ॥१॥

सबाह्य अभ्यंतरीं तूं एक दत्त
अभाग्यासी कैची कळेल ही मात
पराहि परतलि तेथें कैचा हा हेत
जन्म मरणाचा पुरलासे अंत ॥२॥

दत्त येऊनिया उभा ठाकला
सद्भावे साष्टांगे प्रणिपात केला
प्रसन्न होऊनी आशिर्वाद दिधला
जन्ममरणाचा फेरा चुकविला ॥३॥

'दत्त दत्त' ऐसे लागले ध्यान
हारपले मन झाले उन्मन

मी-तुंपणाची झाली बोळवण
एका जनार्दनी श्रीदत्तध्यान ॥४॥

घालीन लोटांगण, वंदीन चरण

घालीन लोटांगण, वंदीन चरण ।
डोळ्यांनी पाहीन रूप तुझें ।
प्रेमें आलिंगन, आनंदे पूजिन ।
भावे ओवाळीन म्हणे नामा ॥१॥

त्वमेव माता च पिता त्वमेव ।
त्वमेव बंधुक्षत्र सखा त्वमेव ।
त्वमेव विध्या द्रविणं त्वमेव ।
त्वमेव सर्वं मम देवदेव ॥२॥

कायेन वाचा मनसेंद्रीयेव्रा
बुद्धयात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् ।
करोमि यद्धत्त सकलं परस्मे
नारायणायेति समर्पयामि ॥३॥

अच्युतं केशवं रामनारायणं
कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरिम ।

श्रीधरं माधवं गोपिकावल्लभं
जानकीनायकं रामचंद्र भजे ॥४॥

हरे राम हर राम, राम राम हरे हरे ।
हरे कृष्ण हरे कृष्ण, कृष्ण कृष्ण हरे हरे ।